

01 ภาพบรรยากาศในนิทรรศการ Claiming the Reclaimed ที่แสดงผลงานเฟอร์นิเจอร์ โดยดีไซเนอร์จาก 56th Studio

02 CAST โล้นเฟอร์นิเจอร์รุ่นล่าสุดโดย 56th Studio ที่ใช้อะลูมิเนียมเป็นวัสดุหลักในการผลิต

03 ในคอลเล็คชั่น CAST เป็นการหยิบเอาลักษณะเฉพาะตัวของสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ เช่น ไม้แห้ง ก้อนไม้ดิบๆ และรูปทรงอแกนิกของก้อนหิน มาถ่ายทอดผ่านรูปลักษณ์ที่ดูทันสมัยและใส่ความเป็นเมืองเข้าไปในนั้น

01

Bangkok's art scene is growing not only in size but also diversity and the addition of more venues willing to house works of an experimental or unconventional nature is a commendable endeavor that many practicing in such distinctions of the field will happily welcome. Speedy Grandma, a relatively recent addition to Bangkok's contemporary art scene, fits its moniker through the nurturing of both our wants and needs. With a gallery and art shop that hosts various activities and exhibitions, its got what we need. With an intention of opening the space up for the unconventional through the encouragement and promotion of as wide a range of art practitioners as possible, its got what we want.

According to Thomas Menard, one of the gallery's two owners who was working in financial markets prior to returning to his first passion (art), described that Speedy Grandma "considers the fact that established galleries often become too commercial, or too scared of making risky selections; at Speedy Grandma, we try not to be conventional, and want to promote a wide range of artists and possibilities. We are an independent space that wants to be underground and borderline at some points. We really hope to offer a chance, and venue, to anyone that has something strong to express." In other words, even for artists working in mediums less prone to providing an exhibition space with any form of monetary return, Grandma loves you just the way you are.

That being said, Speedy Grandma is by no means opposed to showcasing 'sellable' art, nor should they be. The duo owners, Menard and Unchalee Anantawat, a practicing artist herself as well as university lecturer and graphic designer, don't attempt to paint themselves into any sort of corner and the gallery's current exhibition, 'Claiming the Reclaimed' by 56thStudio, moves way to the other (commercial) edge when it comes to defining boundaries between art and product, featuring works that one might, very likely, want to take home. The exhibition marks the launch of Bangkok-based 56thStudio's new furniture brand CAST.

CAST, a series of functional furnishings that share a common source of medium, reclaimed aluminum, "appreciates unique characters of nature such as the delicacy of rotten leaves, raw and unrefined wood, organic shapes of the rocks by the river and reimagines them in a stylish and urban fashion through a manipulation of casting and a mix of materials." The studio's two founding members, Saran Yenpanya and Napawan Tuangkitkul, met while studying in the Faculty of Architecture at Chulalongkorn University, Bangkok and have since gone on to show their work in a range of international locations including Milan, Paris and New York. Tuangkitkul described that, "in our studio, form

follows story. Our aim is to explore objects that are not only functional but also communicative." The CAST series incorporates reclaimed wood salvaged from scrap piles and re-casted bottle caps as material to tell this story, one that "plays with not only the contrast of materials, but also the definitions of raw against refined and crude against cultivated."

The relationship between old and new materials further references a personal relationship, one between the design studio and Tienchai, an aluminum manufacturer. Tuangkitkul described that the members of 56thStudio and the owner of Tienchai are "longtime college friends." The studio contacted Tienchai and initiated the collaboration after they became interested in experimenting with the different finishing and casting techniques that the aluminum material could achieve. "Normally, with aluminum furniture, what exists in the market is something sleek and lustrous, futuristically polished or otherwise with a very smooth surface. We see some other characteristics of aluminum that behave charmingly like reclaimed wood or vintage leather. By using different sand molds and leaving casting traces that are normally removed in the polishing process, CAST's creations turn flaws into uniqueness." Works that draw upon reclaimed or repurposed materials often tend to support a recycled or appropriated sense within their aesthetic as well, as the reclaimed materials bring a vintage, or at times 'green,' sense with them. The works in CAST, however, somehow succeed in leaving these notions behind, perhaps due to the naturally sleek and polished surface of aluminum that Tuangkitkul described, and function as both attractive and artistic pieces that have truly reclaimed the material as their own.

The presentation of the pieces within the exhibition space is equally distinct, one immediately feels as if they have wandered in to some sort of hidden urban jungle or extravagant menagerie, due to not only the natural materials incorporated into the furniture design, but also a series of large (very large) scale photographs set as backdrop to the exhibition. The pictures are the creation of Saran Yenpanya, 56thStudio's artistic director, and further play with the "reincarnation of materials and objects" through the focusing of lens on animal toys such as dinosaurs and lizards tucked within the leaves of artificial plant life, both of which are blown up in size to a degree that leaves one looking over their shoulder in anticipation of coming face to face with some form of prehistoric life. The walls of Speedy Grandma are transformed into "ponds, rocks, trees and flowers" and the collection, which is inspired by such components, "orchestrates it all together poetically like a landscape painting."

Further related to exhibition presentation,

03

Collecting (new) stories

Aimed at encouraging and supporting dynamic emerging artists, Speedy Grandma offers the creative urban spirit of Bangkok city a home.

Text Rebecca Vickers
Photos Ketsiree Wongwan

Speedy Grandma's intentions to welcome works of any nature with open-arms requires more than simply flexibility of programming and two open-minded gallery owners, the venue must also have the means and space to do so. Speedy Grandma, as venue, answers due call and offers a large, open room with adequate lighting and plenty of wall space as well as room for performances or large-scale installations that really couldn't be more flexible. Adjacent to the exhibition venue one finds a small sitting room housing "collectibles, prints, art books, and objects dug out from flea markets, artist workshops, or trendy stores" as well as a bar which has "of course, the same purpose as any other bar" and completes the space with, arguably, everything an art exhibition endeavor could require. The venue is, however, far from easy to find. So much so that when one finally comes across the 'Speedy Grandma' sign designating its location in the back sois of the Bangrak district, they will likely feel as if they have truly accomplished something. However, according to Menard, the difficult location requires that one be fairly interested in what goes on at the venue in order to make the journey and effort, bringing with it the benefit that, "we get to meet a lot of people who come here only because they are really into art. And we appreciate the time spent with all those new people. We love to share ideas and make connections with new partners, artists, musicians, art amateurs, actually everyone belonging to this interesting art community growing in Bangkok."

The back street location further references an urban ghost legend from which the gallery takes its name. Menard described that, "The name 'Speedy Grandma' comes from a story in which a Grandma riding a motorbike in Bangkok was cut in two pieces by a string stretched across a small street. The legend says that if anyone rides too fast in that small street, he will see the upper half of Grandma's body crawling after his vehicle in his wing mirror... As an urban legend can spread out quickly, the 'Speedy Grandma' space aims at popularizing art and intends to promote a new generation of talented and ambitious artists."

Now in a position to make some first year reflections and subsequent resolutions, Speedy Grandma admits that becoming more profitable is a challenge; there reasons for striving to do so however remain sincerely grounded in a desire to "deal with more ambitious projects such as editing zines or comics and developing a greater permanent collection of original artworks." In other words, for artists and the art community, Grandma truly has your best interests at heart. ■

i Speedy Grandma
speedygrandma.com

วงการศิลปะในกรุงเทพฯ กำลังขยายตัว ไม่ใช่แค่เรื่องขนาดหรือความหลากหลายเท่านั้น แต่โดยรวมไปถึงจำนวนพื้นที่เกิดใหม่หลายแห่งที่เปิดกว้างให้กับผลงานศิลปะเชิงทดลองและผลงานศิลปะกระแสรองที่ไม่ได้เป็นตามครรลองของงานกระแสหลักมากขึ้นอีกด้วย สิ่งที่เกิดขึ้นนับว่าเป็นความพยายามที่นายกองอยู่ไม่น้อยที่ศิลปินที่ทำงานหลากหลายสาขาก็ได้รับการต้อนรับขับสู้เป็นอย่างดี ล่าสุด Speedy Grandma ก็เป็นอีกหนึ่งพื้นที่ทางศิลปะที่เข้ามาจับบทบาทกับวงการศิลปะร่วมสมัยของกรุงเทพฯ ซึ่งก็เป็นไปตามชื่อ Speedy Grandma เปรียบเหมือนพื้นที่ที่ช่วยสนับสนุนและเติมเต็มในสิ่งที่เราต้องการ โดยภายในมีทั้งแกลเลอรีและอาร์ตช็อป ซึ่งพร้อมรองรับการจัดกิจกรรมและนิทรรศการต่างๆ มากมาย ด้วยความตั้งใจที่จะเปิดพื้นที่เพื่อรองรับความหลากหลายของศิลปินให้ได้มากที่สุด จะบอกว่า Speedy Grandma มีทุกอย่างครบเครื่องแบบที่เราต้องการเลยก็ว่าได้

Thomas Menard หนึ่งในผู้ร่วมก่อตั้งแกลเลอรีแห่งนี้เคยทำงานด้านการเงิน ก่อนที่จะกลับมาทำงานตามความต้องการของตัวเอง นั่นก็คืองานศิลปะ Thomas บอกว่า "แกลเลอรีดีๆ มักจะทำอะไรออกไปในเชิงพาณิชย์มากไป หรือไม่ก็กลัวที่จะเลือกทำอะไรที่เสี่ยง แต่สำหรับ Speedy Grandma เราพยายามไม่ยึดติดกับอะไรเดิมๆ และเราเองก็ต้องการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้กับศิลปินทุกแขนง รวมไปถึงความเป็นไปได้ทุกอย่างด้วย เราเป็นพื้นที่อิสระที่อยู่ภายนอกกระแสและอยู่เหนือกรอบและกฎเกณฑ์ต่างๆ เราหวังว่าจะสามารถหยิบยื่นโอกาสและพื้นที่ให้กับคนที่มิอะไรมาก่อนให้ได้แสดงออก" พูดง่าย ๆ ก็คือแม้คุณจะเป็นศิลปินที่สร้างสรรคด้วยสื่อที่มีแนวโน้มที่จะทำเงินได้น้อยก็ตาม แต่พื้นที่แห่งนี้ก็จะรักคุณในแบบที่คุณเป็น

แต่ Speedy Grandma ก็ไม่ได้มีเจตนาจะต่อต้านการจัดแสดงศิลปะเชิงพาณิชย์หรืองานศิลปะที่ขายได้แต่อย่างใด แล้วมันก็ไม่ควรจะเป็นแบบนั้นด้วย Menard กับ อัญชลี อนันต์วัฒน์ คู่หูเจ้าของแกลเลอรีที่เป็นทั้งศิลปิน อาจารย์ และกราฟิกดีไซน์เนอร์ไม่ได้พยายามจะเลือกให้ตัวเองไปอยู่ฝั่งใดฝั่งหนึ่ง และนิทรรศการล่าสุดซึ่งจัดขึ้นในแกลเลอรีแห่งนี้ชื่อว่า 'Claiming the Re-claimed' โดย 56thStudio เองก็จะเอนเอียงไปอีกทิศทางหนึ่ง (เชิงการค้า) เมื่อมันเป็นการนิยามขอบเขตระหว่างงานศิลปะและงานออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยนำเสนอผลงานที่บางคนอาจจะอยากหยิบติดมือกลับบ้านไป ด้วย นิทรรศการนี้ยังเป็นการเปิดตัว CAST แปรนด์เพอร์นิเจอร์ใหม่ของ 56thStudio อีกด้วย

CAST เป็นซีรีส์เพอร์นิเจอร์ที่ทุกชิ้นทำจากวัสดุเดียวกัน นั่นก็คืออะลูมิเนียม "เราชอบลักษณะเฉพาะตัวของธรรมชาติ เช่น ไม้ไม้แห้งที่เน่าเปื่อย ท่อนไม้ดิบๆ ที่ยังไม่ผ่านกรรมวิธีใดๆ หรือรูปทรงอแกนิกของก้อนหิน

04 Thomas Menard และ อัญชลี อนันต์วัฒน์
05 พื้นที่หลักของแกลเลอรี Speedy Grandma ที่จัดแสดงผลงานของ 56thStudio
06 ภายในแกลเลอรีจะมีส่วนของบาร์เล็กๆ ที่ผู้ชมสามารถนั่งพูดคุยและดื่มด่ำไปกับผลงานศิลปะรายรอบ
07 หากมองจากภายนอก Speedy Grandma ดูไม่ต่างไปจากตึกแถวอื่นๆ รายรอบ แต่เมื่อก้าวเข้ามาสู่ภายในแกลเลอรี ผู้ชมจะสัมผัสได้ถึงความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่เต็มพื้นที่

ริมน้ำ โดยเราจะนำแรงบันดาลใจเหล่านี้มาถ่ายทอดผ่านรูปลักษณ์ที่ดูทันสมัยและมีความเป็นเมืองอยู่ในนั้น ด้วยการหลอมรวมและการผสมผสานวัสดุต่างๆ เข้าด้วยกัน" ศรัณย์ เย็นปัญญา และ นววรรณ ดวงกิจกุล ผู้ร่วมก่อตั้ง 56thStudio รู้จักกันตั้งแต่ตอนเรียนที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนได้มีโอกาสไปแสดงผลงานตามที่ตั้งใจ ทั้งในมิลาโน ปารีส และนิวยอร์ก ร่วมกัน นววรรณอธิบายว่า "ในสตูดิโอของเรา ฟอรัมมักจะเดินทางไปตามเรื่องราวเสมอ ความตั้งใจของเราคือการสร้างงานที่ไม่ได้คำนึงถึงเพียงแค่เรื่องการใช้งานอย่างเดียว แต่ต้องเป็นงานที่สามารถสื่อสารได้ด้วย" เพอร์นิเจอร์ในซีรีส์นี้ยังมีการใช้วัสดุอื่นเข้ามาผสมผสานด้วย อย่างเช่นเศษไม้และฝาขวดที่ไม่ใช้แล้ว "เราไม่ได้เล่นกับความแตกต่างของวัสดุอย่างเดียว แต่ยังเล่นกับคำจำกัดระหว่างความดิบและความสมบูรณ์แบบอีกด้วย"

ความเชื่อมโยงระหว่างความใหม่และความเก่าของวัสดุยังหมายรวมถึงความสัมพันธ์ส่วนตัวของสตูดิโอแห่งนี้กับเทียนชัย (Tienchai) โรงงานทำอะลูมิเนียมด้วย นววรรณเล่าให้ฟังว่าสมาชิกของ 56thStudio และเจ้าของเทียนชัยนั้นเป็น "เพื่อนเก่าเพื่อนแก่สมัยเรียน" ซึ่งทั้งสองฝ่ายเริ่มติดต่อกันหลังจากที่ทางสตูดิโอเริ่มสนใจจะทดลองเล่นกับพื้นที่ที่แตกต่างกัน รวมถึงเทคนิคการผลิตที่สามารถใช้ได้กับอะลูมิเนียม "โดยปกติแล้ว เพอร์นิเจอร์อะลูมิเนียมที่พบเห็นกันตามท้องตลาดจะเป็นเพอร์นิเจอร์ที่มีพื้นผิวมันเงาหรือไม้ก็จะมีผิวเรียบเนียนมาก แต่เรามองเห็นลักษณะเฉพาะอีกอย่างของอะลูมิเนียมที่มีเส้นที่คล้ายกับไม้หรือหนังเก่า เราเลือกใช้ไม้เข้าหล่อทรายอีกแบบหนึ่งและทิ้งร่องรอยของทรายที่มักจะถูกขัดเงาออกเอาไว้ ผลงานของ CAST จึงเป็นการเปลี่ยนความไม่สมบูรณ์แบบให้กลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะขึ้นมา" ผลงานที่ทำจากวัสดุเหลือใช้เช่นนี้มักเป็นเรื่องของแนวคิดของการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือการมีจิตสำนึกควบคู่ไปกับการความสวยงาม ซึ่งโดยปกติแล้ววัสดุประเภทนี้มักให้อารมณ์แบบวินเทจ หรือบางครั้งก็จะให้อารมณ์ประมาณ 'กรีนๆ' ผ่องอยู่ แต่งานของ CAST

กลับมาภาพเดิมๆ เหล่านี้ออกไปได้ อาจจะเป็นเพราะพื้นที่มันยาวตามธรรมชาติของอะลูมิเนียมแบบที่นาวารถไฟได้อธิบายไว้ ตลอดจนถึงลักษณะการใช้งานที่น่าสนใจและเป็นเหมือนงานศิลปะที่หน้าวัสดุเหลือใช้มาทำใหม่ โดยที่ไม่มีร่องรอยของวัสดุเดิมให้เห็นเลย

การนำเสนอผลงานแต่ละชิ้นในนิทรรศการนั้นมีความโดดเด่นไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย บางคนอาจจะรู้สึกเหมือนกำลังไปผจญภัยอยู่ในป่าใจกลางเมืองอันแสนลึกลับหรือสวนสัตว์ก็ไม่ปาน เนื่องจากการเลือกใช้วัสดุที่เป็นธรรมชาติผสมผสานกับการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ รวมไปถึงชุดภาพถ่ายขนาดมหึมาที่เป็นฉากหลังของนิทรรศการ ภาพถ่ายนี้เป็นผลงานของ ศรัณย์ เย็นปัญญา ซึ่งเป็น artistic director ของ 56th Studio เขาเลือกที่จะเล่นกับ “การกลับมาเกิดของวัสดุและวัตถุ” ผ่านการโพลีแลนนิ่งสีที่ของเล่นรูปสัตว์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นไดโนเสาร์หรือกิ่งก้านที่ซ่อนตัวอยู่ตามใบของต้นไม้ประดิษฐ์ ทั้งหมดนี้ถูกขยายใหญ่จนอาจทำให้บางคนต้องพะวงว่าหวังว่าสัตว์ดิ๊กดำบรรพ์เหล่านั้นอาจจะมาอยู่ตรงหน้า ผงของแกลเลอรีถูกแปรสภาพไปเป็นภาพ “บ่อน้ำ ก้อนหิน ต้นไม้ และดอกไม้” คอลเล็กชันที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากสิ่งเหล่านี้ “ดูเหมือนจะผสมกลมกลืนกันไปได้อย่างลงตัวเหมือนกับภาพวาดภูมิทัศน์”

อีกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอของนิทรรศการ คือ ความตั้งใจของ Speedy Grandma ที่เปิดกว้างให้กับผลงานแบบไม่จำกัดขอบเขต ไปจนถึงความใจกว้างของเจ้าของทั้งสองคนนี้ส่งผลไปถึงรูปแบบพื้นที่ภายในที่สามารถรองรับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ด้วย Speedy Grandma จึงมีห้องขนาดใหญ่พร้อมไฟและพื้นที่ผนังแบบเหลือเฟือห้องสำหรับการแสดง และห้องสำหรับจัดแสดงผลงานจัดวางขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ไม่น่าจะมีอะไรที่จะยึดหยุ่นไปได้มากกว่านี้อีกแล้ว ติดกับห้องนิทรรศการเป็นห้องนั่งเล่นที่มีทั้ง “ของสะสม ภาพพิมพ์ หนังสือศิลปะ และของจากตลาดนัด ห้องเวิร์กช็อปของศิลปิน รวมถึงร้านอ็อบจ็อง ทังหลาย” แล้วก็ยังมีบาร์ “ซึ่งแน่นอนว่ามีการใช้งานแบบเดียวกับบาร์ทั่วไป” และก็ยังมีสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นสำหรับการจัดนิทรรศการศิลปะ แต่ด้วยทำเลที่ตั้งของแกลเลอรีแห่งนี้ที่ออกจะหายากไปหน่อย พอได้เจอกับป้าย ‘Speedy Grandma’ ตรงท้ายซอยในเขตบางรัก มันก็ไม่ได้ต่างไปกับเวลาที่เรารู้สึกฟินกับอะไรบางอย่าง อย่างไรก็ตาม จากคำบอกเล่าของ Menard สถานที่ที่ตั้งที่หายากแบบนี้ก็มีข้อดีของมันอยู่นั่นคือคนที่มาที่นี่ต้องอยากมาจริงๆ “เราเจคนมามากมายที่มาเพราะสนใจในงานศิลปะจริงๆ และเราก็รู้สึกดีที่ได้ใช้เวลาไปกับพวกเขาเหล่านั้น เราชอบที่จะแลกเปลี่ยนความคิด

ทำความรู้จักกับคนใหม่ๆ ทั้งเพื่อนใหม่ๆ ศิลปิน นักดนตรี และศิลปินสมัครเล่น ความจริงแล้ว ทุกคนล้วนมีส่วนในการขับเคลื่อนวงการศิลปะของกรุงเทพฯ ทั้งนั้น”

ถนนด้านหลังยังมีเรื่องเล่าของพี่ในตำนานซึ่งเป็นที่มาของชื่อแกลเลอรี Menard เล่าให้เราฟังว่า “ชื่อ Speedy Grandma มาจากเรื่องเล่าที่มีคุณยายคนหนึ่งขี่มอเตอร์ไซด์แล้วโดนเชือกที่ซึ่งระหว่างซอยตัดออกเป็น 2 ส่วน ตามตำนานบอกว่า ถ้ามีใครขี่มอเตอร์ไซด์เร็วเกินไปในซอยนั้น เขาจะเห็นร่างท่อนบนของคุณยายคลานตามมาในกระจกมองข้าง... แล้วก็รู้ๆ กันอยู่ว่าเรื่องเล่าอะไรเทือกๆ นี้กระจายไปเร็วมาก ส่วน ‘Speedy Grandma’ เองก็อยากจะทำให้งานศิลปะแพร่หลายมากขึ้นแบบนี้เหมือนกัน แล้วก็ตั้งใจที่จะสนับสนุนศิลปินรุ่นใหม่ที่มีความสามารถและมีแรงขับเคลื่อนด้วย”

ภาพสะท้อนและผลที่ตามมาหลังจากเปิดมาได้ 1 ปี Speedy Grandma ยอมรับว่าการทำอะไรคือความท้าทายอย่างหนึ่ง มันมีเหตุผลที่ยังต้องทำต่อนั้นก็เพราะความอยากที่จะ “ทำโปรเจกต์ที่ทำหายากขึ้น เช่น การทำหนังสือหรือการ์ตูน รวมถึงการพัฒนาคอลเล็กชันผลงานศิลปะถาวรมากขึ้นด้วย” หรือถ้าจะพูดให้ชัดๆ อีกครั้งก็คือ สำหรับศิลปินและแวดวงศิลปะแล้วรู้ไว้เถอะว่าคุณยายคนนี้ก็หวังดีกับคุณจริงๆ ■